

AMIGOE DI CURACAO

West End Restaurant

de fijnste Schotels
Vluggende en Nette bediening

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)

Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.-] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Bureaux: Conscientiesteg 27-29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
I. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Voor een rustig zitje
naar

WEST END
Daktuin of Foyer

BATAVIA BEZET.

Critiek op Churchill. Conferentie Wavell - Tsjang Kai Sjek.

BATAVIA DOOR JAPANNERS BEZET?

Het Keizerlijke Japanse Hoofdkwartier deelde mede, dat de bezetting van Batavia Donderdagavond om 21.30 uur voltooid werd (Tokio, (P) 6.3).

VAN MOOK HOOPT OP EEN AANVAL VAN DE GEALLIEERDEN.

Met de hoop „dat op elk ogenblik de aanval op den vijand kan worden ondernomen van een andere zijde” door de Geallieerden drong Luitenant Gouverneur Generaal van Nederlands Oost Indië, Dr. Hubertus J. van Mook, er bij de inwoners van Java op aan om de dappere weerstand tegen de Japanners voort te zetten.

Sprekende in de Volksraad deelde Dr. Van Mook aan de bevolking mede, dat men moet wedijveren met het standhouden van MacArthur's strijdkrachten in de Philippijnen en zich concentreren op de defensie van „zeke gebieden, waar de natuur ons in de gelegenheid stelt weerstand te bieden aan de superieure strijdkrachten van de Japanners”. Van Mook zeide, dat de val van Singapore de Nederlanders haast alleen stelde tegenover een grotere Japanse strijdmacht. Hij vervolgde echter: „Ik zeg praktisch al het onmogelijke, dat het niet waar is, dat onze Geallieerden ons geheel verlaten hebben. Dit is niet waar en men kan verwachten, dat op elk ogenblik een aanval op den vijand kan worden ondernomen van een andere zijde” (Bandoeng, (P) 5.3).

BANJOEWANGI DOOR JAPANNERS GENOMEN?

De Duitse radio beweerde, dat de Japanners Banjoewangi veroverd hebben aan het Oostelijke punt van Java tegenover Bali (Londen, (P) 5.3).

DE NIEUWE LANDINGEN OP DE OUDE PLANTSEN.

Een gezaghebbende Britse bron legde uit, dat de nieuwe Japanse landingen op Java versterkingen waren, die werden aangevoerd op de oorspronkelijke landingsplaatsen op West Java. De zeggeman zeide, dat er geen berichten waren omtrent landingen op nieuwe punten (Londen, (P) 5.3).

LUCHTVERSTERKINGEN NAAR JAVA.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog Henry Lewis Stimson zeide bij een persconferentie, dat „belangrijke” luchtversterkingen gedurende de afgelopen week naar Java gezonden zijn. Hij zeide, dat de verwijdering van Generaal Sir Archibald Wavell uit het Commando in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan op allerlei wijze de Noordamerikaanse of Britse houding veranderd heeft ten opzichte van de krachtige steun aan de Nederlanders in de huidige slag.

Stimson zeide: „Niet alleen is die steun niet verminderd door terugtrekkingen, doch in de afgelopen week hebben wij onze steun in de lucht belangrijk vergroot.” Stimson gaf geen bijzonderheden omtrent de versterkingen en was ook gereserveerd in zijn commentaar over de luchtmacht, die Generaal MacArthur gebruikte om de Japanners in een verrassingsaanval op Subicbaai in de Philippijnen (Washington, (P) 5.3).

AUSTRALISCH BLAD VERWACHT JAPANESE INVASIE.

Het nieuwsblad „Melbourne Herald” zeide, dat de Japanse luchtaanvallen van gisteren op de Noordelijke haven Darwin en de aanval, welke deze week uitgevoerd werden op de Noordwestelijke havens Wyndham en Broome, mogelijke aanwijzingen zijn voor Japanse pogingen om Australië spoedig te invaderen (Melbourne, (P) 5.3).

BOTSING AAN DE GRENS VAN THAILAND.

De Domei-radio (Japans) meldde een botsing tussen strijdkrachten der Japanners en der Verenigde Landen — waarschijnlijk Chinese — aan de Noordelijke grens tussen Birma en Thailand.

Domei zeide: „Vijandelijke strijdkrachten, die zich op 28 Februari begaven naar een punt nabij de grens ten Noorden van Tsjingmai, werden door de Japanse strijdkrachten aangevallen. Wij stuitten de opmars en na een gevecht van 5 uren trokken de vijandelijke strijdkrachten zich terug en lieten een aantal doden en wonden achter.” Tsjingmai in het Noorden van Thailand was een Japans concentratiepunt, klaarblijkelijk voor een aanval op het Noord-Oosten van Birma. Chinese troepen hoopten zich aan de andere zijde van de grens op. (Londen, (P) 5.3).

CONFERENTIE TUSSEN TSJANG KAI SJEK EN WAVELL.

Een geheime conferentie tussen Tsjang Kai Sjek en Archibald Percival Wavell, welke waarschijnlijk handelde over de defensie van Birma, werd onthuld, terwijl de Japanse indringers hun volgende slag richtten langs de Westkust van de Golf Martaban naar de verlaten stad Rangoen.

De radio van Rome, welke te Londen gehoord werd, meldde reeds de verovering van Rangoen, doch de Japanners zelden deden geen dergelijke bewering. Men merkte op, dat de Italiaanse radio in het verleden ook reeds valse berichten omtrent zulke successen heeft rondgestrooid.

Tsjang en Wavell kwamen bijeen te Kunming, de hoofdstad van de Yunanprovincie in het Zuiden van China en een belangrijke knooppunt van voorraadwegen.

Het leek waarschijnlijk, dat de Verenigde Staten ook rechtstreeks vertegenwoordigd waren bij de besprekingen te Kunming. Ongeveer ten tijde, dat de ontmoeting tussen Tsjang en Wavell onthuld werd te New Delhi, maakte Chungking bekend, dat Tsjang te Kunming ook geconfereneerd had met Luitenant Generaal Joseph Stilwell van het Noordamerikaanse leger, die zich thans in China bevindt om de Noordamerikaanse en Chinese oorlogsspanningen te coördineren.

Tsjang keerde thans naar Chungking terug en Stilwell arriveerde daar eveneens. Men vermoedt daarom, dat de tweede besprekingen zullen voortzetten. Tsjang hield stil te Kunming op de terugweg naar Chungking van Brits Indië en Birma. Een officiële verklaring uit Chungking deelde mede, dat de Gouverneur van Birma, Sir Reginald Hugh Dorman Smith, ook tegenwoordig was bij de conferentie en de Generalissimo later een conferentie presideerde van commandanten der Chinese expeditie-strijdkrachten in Boven-Birma. Wavell bezocht Birma op weg naar Brits Indië om het commando van de troepen aldaar te hervatten. (Door Alfred Wall, Londen, (P) 5.3).

GROTERE VRIJHEID VOOR BRITS INDIË?

Ingelichte kringen deelden mede, dat de bekendmaking van de regering van een plan om aan Brits Indië een grotere onafhankelijkheid te verschaffen en daardoor een grotere steun van Indië in de oorlogvoering te krijgen, is uitgesteld, omdat de conservatieven in Londen en New Delhi het eerste plan te ver doorgewoerd achten. De meerderheid in het Lagerhuis had echter verwacht, dat het plan heden zou worden bekend gemaakt. Gemeld werd, dat deze uitgestelde voorstellen de huidige macht van onderkoning Lord Linlithgow beperkten, die in de Indische Regering zowel Minister van Defensie als Minister van Buitenlandse Zaken is. De conservatieve opinie in het

moederland en in New Delhi kwam hier snel tegen op.

De Arbeidsleden in het Lagerhuis beseften, dat het tijdsverloop sedert de val van Singapore toen stemmen opgingen voor een nieuwe politiek ten opzichte van Indië den conservatieven tijd gegeven had hun lijnen te herzien.

De Arbeidsleden betogen echter, dat een volle Dominion-status enige hoop biedt op een volledige Indische samenwerking. 24 Arbeidsleden tekenden gisteren een resolutie waarin een duidelijke verklaring van de Regering wordt gevraagd, dat men de nationale onafhankelijkheid van Indië erkent en bereid is te onderhandelen met de leiders van de nationale Indische beweging.

De „Weekly Tribune”, welke de mening van Sir Stafford Cripps weergeeft en ten gunste is van een directe actie ten opzichte van de Indische onafhankelijkheid, zeide: „Terwijl wij dit schrijven wordt ons medegedeeld, dat het cabinet er niet in geslaagd is tot een oplossing te geraken. Het cabinet behoeft geen zorgen te hebben. De kwestie is uit zijn handen. Geen halve maatregelen hebben thans enige waarde. De Indische revolutie is er. Er is slechts één mogelijke kans om de verloren tijd een weinig goed te maken en de kanonnen van de oppositie te vernagelen. Aan Nehru moet worden gevraagd Premier en Minister van Defensie te worden met volle macht en met voorwaarde, dat de wetgevende vergadering van Indië optreedt als het vertegenwoordigend lichaam van de Staat. Men vergis zich niet. Dit is niet de gelegenheid welke aan onze deur klopt, het is de geschiedenis die haar inslaat”.

Subhas Chandra Bose, de pro-As Indische leider, werd het laatst in Duitsland gemeld. Pandit Jawaharlal

Nehru staat aan de zijde van Gandhi, Leider van Indië's nationalisten. (Door William Humphreys, Londen, (P) 5.3).

ROOSEVELT TEKENT RUBBERWET.

President Roosevelt, die kort geleden een wet verwierp, welke erin voorzag rubber in de Verenigde Staten te ontwikkelen, tekende thans een maatregel voor de ontwikkeling van Guayale-rubberbronnen in verscheidene Zuidamerikaanse landen alsmede in de Verenigde Staten (Washington, (P) 5.3).

FRANSE AMBASSADEUR BEZOEKT WELLES.

De Franse ambassadeur Gaston Henry Haye bezocht Sumner Welles blijkbaar verstoord over het Britse bombardement op de voorsteden van Parijs. Hij deelde aan verslaggevers mede, dat hij geen commentaar wenste te leveren op het bombardement behalve zijn diepe spijt te kennen te geven. Hij zeide, dat het laatste nieuws uit Vichy was, dat ongeveer 650 personen gedood werden en nog 300 sterfende zijn. Hij gaf te kennen, dat hij nieuwe inlichtingen bracht omtrent de vragen, die volgens verklaring van Welles de vorige week verdere opheldering vereisten alvorens de relaties tussen de Verenigde Staten en de Vichy-regering zuiver naar waarde kunnen worden geschat (Washington, (P) 5.3).

PAUS ENIGSZINS HERSTELD.

Het Vichy-nieuwsagentschap zeide in een bericht uit het Vaticaan, dat Z.H. de Paus voldoende hersteld is van de aanval van influenza, om de H. Mis te lezen in zijn privé-kapel. Het verlies van Zijn stemgeluid, dat met de ziekte gepaard ging, houdt echter nog aan en zal — naar verwacht wordt — nog enkele dagen duren. Alvorens Hij weer audiënties zal houden (Londen, (P) 6.3).

Het nieuws van vandaag.

Radio-Bandoeng heeft vanmorgen medegedeeld, wat wij hier allen met angst en beven verwachtten: de bezetting van Batavia. Dit is de 36e hoofdstad in de greep van de Driemacht. Japan neemt er hiervan 17 voor zijn rekening. De hebsucht van dit land wordt er nog eens extra duidelijk door gedemonstreerd.

Nog omstreks het midden der vorige eeuw was Japan (en China) vrijwel geheel afgesloten van de rest der wereld. Toen begonnen Engeland en Frankrijk China te forceren om enkele havens open te stellen. De V.S. dwongen Japan in 1845 (eerste contact tussen de V.S. en Japan) met geweld 2 Japanse havens open te stellen voor U.S.A.-schepen. Scheen het aanvankelijk, dat het Japan zou vergaan zoals het andere landen vergaan was, nl. verdeeld te worden tussen enkele Europese koloniserende mogendheden, de ontwikkeling van de toestanden in Japan is anders verlopen. In 1868 moderniseerde keizer Mutsuhito zijn land en stelde het open voor de Westerse „beschaving”, voerde een grondwet in, evenals algemeen kiesrecht. Hierdoor ontsnapte Japan aan de Europese zucht naar imperialisme en in enkele tientallen jaren haalden de Japanners hun culturele achterstand (vergeleken met de Europese landen) in, een van de wonderbaarlijken der historie. Japan ging zelf koloniseren, eerste voorbeeld van Japanse expansielust: Korea, een vazalstaat van China. Na wat oorlogvoeren (1894 — 1895) werd Korea bij de vrede van Simoneseki een protectoraat van Japan, dat toen ook Port Arthur en Formosa, kreeg. De Europese mogendheden werden benauwd over zoveel energie en onder haar invloed moest Port Arthur weer aan China worden teruggegeven. Om haar invloed te doen gelden, pachtten verschillende Europese mogendheden toen havens aan de Oostkust van Azië: Rusland pachtte Port Arthur, Engeland Weihawei, Frankrijk Kwantsjoeang en Duitsland Kiautschau. Uit deze tijd dateert ook de Transiberische spoorlijn, teken van Europese angst voor de zaken in het Verre Oosten.

Daar deze bemoeienis van Rusland ook Engeland te machtig werd, sloten Japan en Engeland samen een verbond (1902) en dat was de reden, dat toen 2 jaar later een Russisch-Japanse oorlog uitbrak de Russen verloren. Japans aspiraties naar het Oostaziatische vasteland werden daardoor bevestigd. Dit werd het zg. gele gevaar. Achtereenvolgens annexeerde of bezette Japan toen: 1895 Formosa, 1905 Kwantoen, 1910 Korea, 1931 — 33 Manchukuo, 1937 Peiping, 1937 Shanghai, 1937 Nanking, 1938 Soetsjou, 1938 Kanton, 1938 Hankou.

Ook Van Mook somde enkele stukken hiervan op in een redevoering, die hij bij de aanvang des oorlogs gehouden heeft en welke op blz. 4 staat afgedrukt. Een nieuwe rede van Van Mook, gisteren gehouden, en waarin hij de hoop uitspreekt op een aanval van de geallieerden, doch toegeeft dat men tenslotte voor een overmacht zal moeten zwichten, staat op blz. 3.

Thans richt zich het Japanse tuig op Bandoeng, waar de G.G. met zijn gouvernement en hoofdkwartier zit. Van het Noorden en Westen vallen de Japs deze stad aan. Stimson verklaarde, dat de afgelopen week luchtversterkingen naar Java gebracht zijn (blz. 1).

Waarheen zullen de Japs gaan na een thans te voornemen val van Indië? De „Melbourne Herald” verwacht een invasie van Australië (blz. 1). En tegelijkertijd tracht de Britse regering door grotere vrijheden aan Brits Indië te geven, van dit land meer bijstand te erlangen. Het regeringsplan ketste evenwel af op de conservatieven. Ook in ander opzicht is er beweging in de Britse politiek. Enkele groepen stellen zich tegen Churchill (blz. 1).

V. . . . WEST - END . . .

VRIJDAG en ZATERDAG 7 en 9 n.m. — ZONDAG 8.30 n.m.

JEANETTE
MAC DONALD
NELSON EDDY
in NOEL COWARD'S
„BITTERZOET” (BITTER SWEET)
IN TECHNICOLOR
GEORGE SANDERS IAN HUNTER FELIX BRESSART
Een Metro Goldwyn Mayer Film — Regie: W. S. Van Dyke.
Het meest geliefde zangerspaar van het witte doek zal U in deze film geestdrift, neen, tot EXTASE opvoeren.
f. 1.25. f. 0.75. f. 0.30. Kinderen geen toegang.
Tevens Metro-Universal met het Laatste Nieuws. EXTRA British
Olympic News geheel gesproken in het Nederlandsch. 947

ROND CHURCHILL.

Drew Middleton, (P)-correspondent te Londen, seint:

Een kalme campagne van grote kracht om Churchill uit het zadel te lichten, zou Sir Stafford Cripps in zijn plaats kunnen stellen als Premier binnen de 3 volgende maanden, volgens de voorspelling van een politieke zeggeman van grote betrouwbaarheid. Niettegenstaande de grote cabinetsveranderingen gedurende de laatste weken, wordt de strijd tegen Churchill voortgezet.

Hij spruit voort van dergelijke verschillende elementen als de oude „Thunderer”, de machtige conservatieve „Londen-Times” en de uiterst linkse Parlementsleden als den communist Willie Gallacher en den socialist James Maxton. Doch ook in de voorhoede van de strijd bevindt zich Leslie Hore Belisha, de meest onverzoonlijke vijand van Churchill, evenwel uit dezelfde politieke laag als den Premier.

Als ex-socialist is Cripps niet precies de man, dien de overwegende conservatieve factie in het Lagerhuis en het land zou hebben gekozen.

Doch de vroegere ambassadeur te Moskou, die thans Churchills leider van het Lagerhuis en lid van het Oorlogscabinet is, zou de enige logische keuze zijn om den Premier op te volgen.

De conservatieven zijn van mening, dat het volk hem zou aanvaarden en dat hij, zodra hij de macht heeft, ertoe zal overgaan de oorlog te voeren zoals de critici van Churchill het verlangen: nu niet in campagnes van 1943 of 1944.

De meeste Britten, van den taxichauffeur tot den edelman, spreken van het „voorbereiden voor toekomstige offensieven”. In de diensten van de strijdkrachten zelf waren de critici ten zeerste verstoord door de vlucht van de nazie-slagschepen „Gneisenau” en „Scharnhorst” en de kruiser „Prinz Eugen” uit Brest naar de Noordzee. Men wenst een jongeren en meer energieke zeeaan in de plaats van Admiraal Sir Dudley Pound eersten Lord der Admiraliteit.

Hore Belisha, eens Groot Britannië's secretaris van Oorlog, heeft erop aangedrongen om uitdrukking te geven aan „opbouwende suggesties zonder vrees om te worden gestraft”. Hij heeft voortdurend gehamerd op Churchills inmenging in militaire zaken. Een aantal jongere officieren van leger, marine en Royal Airforce zijn ook gepiqueerd over de erkende aanwezigheid van Churchill bij sommige strafvergaderingen en het systeem, waardoor de Premier door zijn vertegenwoordigers druk kan uitoefenen op de hoogste militaire raden.

Edgar Granville, die ook aan de zijde staat van Hore Belisha, Maxton, Gallacher en Vernon Bartlett, eist „actie en geen woorden” en deze heren steken het niet onder stoelen of banken, dat zij van mening zijn, dat dit niet van Churchill te verkrijgen is. Zelfs nog gevaarlijker voor den Premier zijn de commentaren van de „Times”, welks invloed even groot als zijn oplage klein is. [„The Times”, het elite-blad van Engeland, heeft slechts een oplage van 165.665 exemplaren, verre en verreweg de kleinste oplage van alle te Londen verschijnende dagbladen. — Red.]

Op 24 Februari viel de „Times” Churchill aan door te loopen te wijzen op Churchills gewoonte om andere leden van het oorlogscabinet te over-

bluffen en verklaarde, dat het noodzakelijk is, dat in de nieuwe groep, „haar leden alleen of gezamenlijk de echte macht van beslissing zullen genieten in politieke quaesties, waarover te debateren valt.”

Sprekende over de regeringspolitiek ten opzichte van Brits Indië, welke spoedig zou worden herzien, zegt de „Times”: „En hier, gelijk elders, zijn nieuwe mannen vereist, die niet door drongen zijn van de oude tradities, om de nieuwe geest te vertegenwoordigen en de nieuwe machine te laten werken.”

Het blad heeft Churchill nog heviger becristiseerd over binnenlandse quaesties. Ook de ultra-conservatieve „Sunday Observer” [oplage 244.416, met „Times” de kleinste oplage; alle andere bladen hebben 500.000 — 4.000.000. — Red.] van Lord Astor, broeder van „Times” eigenaar Majoor John Astor, steunde kort geleden zijn dagelijkse zusterblad: Van betekenis voor deze verandering was het ontslag van kort geleden van J. L. Garvin, lange tijd hoofdredacteur-directeur van de „Observer”. Men zeide, dat hij weigerde den Premier aan te vallen in zijn wekelijks hoofdartikel, dat hetzelfde invloedrijke publiek bereikt als de dagelijkse hoofdartikelen van de „Times”. (Door Drew Middleton, Londen, (P) 5.3).

GUY LA CHAMBRE VOOR DE RECHTBANK VAN RIOM.

Tot besluit van zijn getuigenis voor de „oorlogsschuld” zittingen te Riom, welke 2 dagen lang duurde, zeide Guy La Chambre, de vroegere Franse Minister van Luchtvaart en een der 5 gedaagden, dat een stilzwijgende samenwerking tussen de Franse kapitalisten en communistische arbeiders alsmede de trage Noordamerikaanse productie Frankrijks voor-oorlogse vliegtuigproductie hadden belemmerd.

Guy La Chambre keerde vrijwillig uit de Verenigde Staten terug om te recht te staan en om zich te verdedigen voor de rechtbank. Zijn getuigenis eindigde met een schijnbaar krachtige verdediging in de zaak.

De vroegere Minister deelde mede, dat de in de Verenigde Staten gekochte vliegtuigen traag werden afgeleverd. Slechts 50 Douglas- en Martin-bommenwerpers waren gereed bij het begin van de oorlog toen 200 verwacht werden. Hij zeide, dat slechts 100 Noordamerikaanse jachtvliegtuigen voor Frankrijk werden gebouwd in een jaar en besloot met te zeggen: „Indien men zijn modellen niet klaar heeft, geeft het niets welk een grote industrie men ook heeft”.

La Chambre zeide, dat gedurende de 18 maanden, dat hij met zijn post belast was, hij niettegenstaande al deze hindernissen erin slaagde de Franse productie te vergroten tot 300 vliegtuigen en 600 motoren per maand, een hoeveelheid, die — naar hij beweerde — Groot Britannië pas na 3 jaren bereikte.

Op verzoek van de rechtbank besloot hij met zijn twee vroegere verklaringen te herhalen: dat Generaal Joseph Vuillemin in een brief zeide, dat Frankrijk 2500 vliegtuigen beschikbaar had ten tijde van de wapenstilstand en dat de legerchefs een defensief begrip hadden van de lucht-oorlog met de verwijzing van bommenwerpers naar een tweede plaats als „repressaille-wapenen”. (Door Mel Most, Riom, (P) 5.3).

Curaçao.

ONZE VOEDSELVOORRAAD BAART GEEN ZORG.

De Gouvernementspersdienst deelt mede: Dat de bevolking zich bezig houdt met de voedselvoorziening in deze oorlogstijd is begrijpelijk, nu alle vervoer op ruïen of meer losse schroeven is komen te staan. Daarom is het wellicht — ter vermindering van het gerucht, dat ook te dezen opzichte in Curaçao welig tiert — goed en nuttig mede te delen, dat de voedselvoorzieningscommissie diligent is ook en vooral ten aanzien van het volksvoedsel bij uitnemendheid: maïsmeel.

Medegedeeld kan worden, dat op 3 Maart ruim 7000 zakken maïsmeel op Curaçao aanwezig waren, een hoeveelheid, die iets meer bedraagt dan het normale maïsmeelgebruik voor een volle maand. Deze maand nog worden ongeveer 9000 zakken maïsmeel verwacht. Natuurlijk wordt deze voorraad steeds aangevuld en uitgebreid. Voor enige zorg bestaat dus niet de geringste reden.

HET MAKEN VAN FILMPJES.

Gisteren berichtten wij, dat het niet meer toegestaan is om filmpjes naar het buitenland te sturen om ze te doen ontwikkelen, en dat het op Curaçao niet mogelijk is dit te laten doen. Men zal begrepen hebben, dat met deze filmpjes bedoeld werden de 8 en 16mm. smalle filmpjes (dus waarmede een lopende voorstelling moet worden gegeven later). Sommige lezers dachten, dat ook gewone filmpjes, zg. rol-films (dus voor gewone kiekjes) niet meer hier ontwikkeld kunnen worden. Dat is onjuist. Op verschillende plaatsen in de stad kan men rolfilms laten ontwikkelen en afdrucken. Ons bericht betrof dus alleen de zg. cinematografische filmpjes.

GEEFT VOORRANG.

Onlangs had een onbetekend ongeval plaats toen een auto geen voorrang wilde verlenen aan een ambulance-auto van het Rode Kruis. Daaruit bleek, dat er nog altijd automobilisten zijn — natuurlijk een heel kleine minderheid — die onsociaal, onmenslievend en egoïstisch zijn. Iedereen, die een beetje sociaal en menselijk gevoel bezit, begrijpt, dat aan een ambulance-auto voorrang toekomt. Daar zij nu nog even uitdrukkelijk op gewezen. En voor hen, die deze menselijke plicht niet voelen, is er een verordening in de politiekeur, die niet voorrang verlenen aan ambulance-auto's nog strafbaar stelt bovendien.

IS UW BRIEF ER BIJ?

Arron, Wilhelmsse; Boer, Johannes Hendrikus de; Kluijtmans, Jan; Kroese, J. J. G.; Mulders, Tangelder, J.; Romney, Marie; Vis, G. en D.

Onafgehaalde formulieren op het Informatie-Bureau van het Rode Kruis, Pietermaai 22.

CINELANDIA DRAAIT WEER.

Hedenavond zal Cinelandia zijn deuren weer openen voor de minnaars van de bioscoop. In verband met de verduistering moesten verschillende voorzieningen getroffen worden, die nu voltooid zijn.

Iedere avond om 20 uur is er film. Alleen 's Zondags 2 maal en wel om 18 uur en 20 uur.

COMITE NEERLANDS VRIJHEIDSDAG.

De Voorzitter van het Comité Vrijheidsdag, schrijft ons:

De collecte voor het aanschaffen van „Rijdende Cantines“ voor Ned. Oost Indië heeft f. 5.615.01 opgebracht, welk bedrag als volgt werd besteed:

f. 5.000.—	overgeleid naar den President van de Javase Bank	f. 5.031.80
26.40	Telegramkosten	
20.51	Kleine onkosten	
536.30	Aan het Comité voor inzameling van gelden voor het kopen van „Ambulances“ voor Ned. Oost Indië werd afgedragen het saldo van	
f. 5.615.01	Totaal	

Namens de Curaçaoase Dames, ontving het Comité van Mevrouw J. A.

Geniet van uw nachtrust en voelt U twintig jaar jonger.

's Nachts opstaan, brandend gevoel van de organen, knagende pijn aan de basis van de wervelkolom, pijn in de beenen, zenuwachtigheid, zwakte en verval van krachten worden veroorzaakt door een ziekte van de Prostaatkluis. Om deze ongemakken in 24 uur te verhelpen en spoedig weder krachtig en gezond te worden, moet gij de nieuwe wetenschappelijke ontdekking genaamd ROGENA nemen.

Hoe oud Uw kwaal ook is ROGENA is in staat U er af te helpen, de Prostaatkluis wederom gezond te maken en Uw gestel te verjongen. Vraagt ROGENA aan Uw apotheker. De garantie beschermt U.

No. 3.

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.16 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.19 uur.

APOTHEKEN.

Deze week hebben de volgende apotheken de Zondag- en nachtdiensten: Otrabanda: Centraal. Punda: Wilhelmina.

CHEQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.50	100.50
Caracas	50.50	52.25
New York	1.8850	1.9050
Londen	7.55	7.65

INGEZONDEN.

EEN ANTWOORD AAN DEN COMMANDANT VAN HET NEDERLANDS OORLOGSSCHIP.

De schandelijke insinuatie in „Dagblad Amigoe di Curaçao“ en „Beurs- & Nieuwsberichten“ van 2 Maart jl., die ons voor de voeten wordt gegooid, mag niet onbeantwoord blijven en daarom wil ik mij in deze openbare brief tot alle bewoners van Curaçao richten.

Degene, die deze brief schreef, heeft de situatie niet begrepen, niet willen begrijpen of weet niets van de interne toestanden af. Er wordt in deze tijd, als altijd in moeilijke tijden, een zware last op de schouders van den zeeman gelegd. En de zeeman doet dat, omdat zijn beroep dit nu eenmaal mee brengt. Hij kent zijn plicht, maar..... niemand van u zal kunnen ontkennen, dat hij alleen maar plichten heeft en zoals ieder ander mens in een democratische Staat wel, geen rechten.

Ieder mens heeft rechten en een zeeman is ook mens. In ieder mens leeft instinct tot zelfbehoud. Dus..... mocht er iets gebeuren, hetzij torpedering, of anderszins, dan wil hij graag een redelijke kans hebben het leven te behouden.

Wat dan te zeggen van het feit, dat er niets, maar dan ook niets in orde is van de meest doorgewone reddingsmiddelen, de boten, de zwemvesten etc., afgezien van alles, wat de moderne tijd nog geeft aan beter en beproefde middelen.

Hoe is het mogelijk, dat degene, die daarvoor moet zorgen, bij herhaaldelijk aankloppen om het allernodigste slechts dovemansoren vindt. Altijd weer nul op het request, niet nodig, want, zeggen deze vooruitziende geesten, er gebeurt hier toch niets!

En er gebeurde nu toevallig wel wat. De Curaçaoase tanker kwam er goed af, een uitzondering; op Aruba was het erger. Mensenlevens gingen verloren, omdat de reddingsmiddelen niet deugden.

Denkt u zich de verschrikkingen van dit alles eens in. Ik heb verhalen van ooggetuigen gehoord, die je de haren ten berge doen rijzen, en..... het was niet nodig geweest.

Waarom kon het op andere schepen wel in orde zijn? De oorlog duurt nu ruim 2½ jaar. Dat was toch wel voldoende tijd om in het nodige te voorzien.

En dus werd één van de eisen der C.S.M.-ers: behoorlijke reddingsmiddelen; o.a. vlotten, die op een nacht gauw even in elkaar werden geslagen. Proberen was niet nodig. Maar ergens anders zonken vlotten bij te waterlating.

De tweede eis was: Behoorlijke, volledige bemanning. Daar wordt aan gewerkt.

En ten derde: Zorg voor nabestaanden.

Is het redelijk, dat een vrouw, zoals vele duizenden, die haar man moet verliezen, met een beledigd, naar niet gevoeld medelijden aan de deur wordt gezet en maar moet zien, hoe ze haar leven verder richt?

Er is nog een toekomst; dat hopen we allen. En misschien zal er iets nieuws opgebouwd moeten worden op de puinhopen van deze hel. Dat wordt van onze kinderen gevraagd. En daar zijn mensen voor nodig met een behoorlijke ondergrond, met een opvoeding, die hun leven niet van hun jeugd af vergiftigd heeft, met een vertrouwen in een toekomst voor hen.

Op wiens schouders wordt deze onnoemelijk zware taak gelegd? Op die der ouders. En als de vader er niet meer zal zijn, is de moeder degene, die deze verantwoordelijkheid ten volle zal hebben te dragen.

En dat kan alleen, als de vrouw de zekerheid heeft van een redelijk bestaan.

De gemeenschap vraagt, neen eist, het offer van den zeeman. Wij, zeemannsvrouwen, kennen deze eis, en weten, wat dit voor ons kan betekenen.

Is het dan zoveel gevraagd van den zeeman, van diezelfde gemeenschap een redelijke zorg voor zijn vrouw te verwachten?

Een zeeman is niet laf, een zeeman kent zijn plicht, maar hij is ook en in de eerste plaats mens!

Er moesten eens wat minder mooie woorden in de kranten staan over dit zo apart staande beroep, maar de mensen moesten door daden bewijzen, dat

CINELANDIA DRAAIT WEER!!!

HEDEN 8 uur

ZATERDAG 8 uur

ZONDAG 8 uur

One Night in Lisbon

FRED MACMURRAY & MADELEINE CARROLL

Lissabon, thans hét centrum van intriganten en spionnen, herbergt voor één nacht twee jonge mensen, die Londen ontvluchten om één etmaal zonder zorgen te zijn — maar indien nacht worden zij het middenpunt van een geraffineerd complot.

ONE NIGHT IN LISBON - FRED MACMURRAY & MADELEINE CARROLL

ENTREE: 125 — 75 — 30

ZONDAG 8 MAART 6 uur DE COWBOY

Tim Mc Coy in PHANTOM RANGER

100 — 50 — 25

GEWELDIGE SENSATIE

KINDEREN HALVE PRIJS.

ROXY

7 uur

Dust be my Destiny

DE BESTE, EMOTIONEELSTE FILM VAN

JOHN GARFIELD & PRISCILLA LANE

ENTREE: 125—75—30.

GEEN KINDEREN

HEDEN 9.15

CITY STREETS

EDITH FELLOWS, de jeugdige zangeres, die met haar film „HER FIRST ROMANCE“ beroemd werd, en LEO CARILLO

Tevens wordt vertoond

TARGET FOR TONIGHT.

DE OFFICIEËLE FILM VAN DE R.A.F.

De ontelbare keeren las en hoorde men: „Alle vliegtuigen keerden naar hun basis terug“.

TARGET FOR TONIGHT.

LEERT WAT DEZE WOORDEN BEDUIDEN.

ENTREE: 125—75—30.

Geen Kinderen

DE HEER EN MEVROUW

Dr. L. MENDES WIELENGA

geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

KEES LEO

St. Eliz. Gasthuis

5 Maart 1942.

DE U.S.A.-MARINE IS BETER.

Noordamerikaanse marine-experts deelden mede, dat de zeeoorlog van 3 maanden in de Stille Oceaan definitief bevestigd heeft, dat de Noordamerikaanse schepen, op een basis van schip voor schip en man voor man, beter zijn dan de Japanse en de grote vraag is hoe snel de Japanse numerieke meerderheid kan worden geëvenaard of overkomen. Van vitaal belang is het scheepsbouwprogramma, dat, volgens de best beschikbare gegevens, voortgang vindt met een betere snelheid dan in de herfst van het vorig jaar werd bereikt voordat de oorlog begon. Toen schaaften de scheepsbouwers reeds ongeveer een jaar af van de oorspronkelijke tijdsafel, volgens welke in het jaar 1936-1937 het programma voor een 2-Oceanenvloot gereed zou zijn.

Sedert 7 December heeft het Marine-Commando uitgebreide studies gemaakt van gevechtsdata en bekende gevechten, met uitzondering van Pearl Harbor, en kwam tot de conclusie, dat de Noord Amerikanen betere strijders zijn op zee.

De gevechten waren: ten eerste, de slag in de Straat van Makassar tegen eind Januari waarbij Noord Amerikanen en Nederlanders 55 Japanse schepen tot zinken brachten of beschadigden; ten tweede, de aanval op de Marshall- en Gilbert-eilanden op 31 Januari, waarbij de vloot fortificaties vernielde op 3 eilanden en 16 schepen, waaronder een vliegdekschip en een kruiser, tot zinken werden gebracht of vernield en 41 vliegtuigen werden vernietigd; ten derde, de aanval door Noord Amerikanen en Nederlanders nabij Bali omstreeks 20 Februari toen 2 torpedojagers tot zinken werden gebracht; ten vierde, in de vlootactiviteit vóór de invasie van Java, waarbij volgens officiële mededeling de Noord Amerikanen en Nederlanders een kruiser en 3 zware torpedojagers buiten gevecht stelden en de invasie-eenheden dwongen zich terug te trekken om zich te reorganiseren; ten vijfde, het bericht van Dinsdagavond, dat de marine 16 van de 18 zware Japanse bommenwerpers neerschoot, die een Noord Amerikaanse strijdmacht poogden aan te vallen ten Westen van de Gilbert-eilanden zonder verlies aan schepen.

Noordamerikaanse marine-kringen zijn merkbaar onverstoorde door de Japanse bewering, dat de zware Noord Amerikaanse kruisers „Houston“ en „Augusta“ in Nederlands Indische wateren tot zinken zijn gebracht. (Door John M. Hightower, Washington, (P) 5.3).

Aambeienpijn verdwijnt door nieuwe ontdekking.

Het is niet langer noodig, pijnen, jeuk of andere kwelingen te lijden van Aambeien sinds de ontdekking van CHINAROID door een Amerikaan-schen dokter. De werking van CHINAROID begint in 10 minuten en heft niet alleen de pijn op, maar doet de gewoontenheid verdwijnen, brengt het bloeden tot staan en bestrijdt de prikkelbaarheid, waardoor tevens de door aambeien ontstaande hoofdpijn, zenuwachtigheid, rugpijn, hardijvigheid, lusteloosheid, zwakte en opvliegendheid genezen.

Vraagt heden nog Chinaroid aan Uw apotheker.

Indien Uw pijn niet gestild wordt, ontvangt U Uw geld tegen het ledige pakje.

No. 3.

WERELDNIEUWS.

SLECHT WEER BOVEN HET CONTINENT.

Gemeld wordt, dat de Royal Airforce op de grond gehouden werd door het „verschrikkelijke weer“, dat gisteravond boven het continent heerste (Londen, (P) 6.3).

VEILIG VERKEER.

Ouders, leert uw kinderen goed oversteken (eerst links, dan rechts kijken en daarna loodrecht oversteken.

Van de Fronten.

COMMUNIQUE VAN BANDOENG.

Het officiële militaire communiqué vandaag is kort, doch veelzeggend. Het eindigt met te constateren, dat de toestand zeer ernstig, doch niet pelloos is. Overal op Java woedt een vage strijd. Onze troepen bieden heftige, dappere tegenstand, doch zij worden kennelijk afgeleid door de voortdurende en zeer hevige bombardementen uit de lucht. Batavia, Bandoeng en Soerabaja worden ernstig bedreigd. De verbindingen tussen deze plaatsen zijn verbroken. Het is niet waarschijnlijk, dat Batavia in handen van den vijand zal vallen (Bandoeng, G.P.D. 6.3).

BANDOENG EN SOERABAIA.

Aneta meldt: De Japanners voeren belangrijke bewegingen uit tegen Batavia, Bandoeng en Soerabaja. De verdedigende gevechten hebben plaats in stroefde moesson-regens. De situatie wordt door de snelle bewegelijkheid van het gevecht verward en onoverzichtelijk. De Japanners hebben de absolute overmacht in de lucht. Zij lijden uitmuntend heftige verliezen, doch niet minder winnen zij terrein. Batavia wordt zeer ernstig bedreigd en kan oogenblik vallen. Alle belangrijke installaties daar zijn door de orzen verwoest. Tengerang en Krawang respectievelijk 18 en 30 mijl van Batavia, zijn reeds 24 uur in handen van den vijand. De verbindingen zijn verbroken. De Japanners hebben twee spoorlijnen gesneden. De aanvallen op Bandoeng worden vergezeld door onophoudelijke, neigende hevige luchtbombardementen. In Indramajoe, Soebang, Kalidjati en Boerwakarta uit (Bandoeng, G.P.D. 6.3).

HEFTIGE GEVECHTEN OP JAVA.

Batavia de hoofdstad van Nederlands Oostelijke Imperium, wordt als verloren beschouwd met geheel Noordwestelijk Java en de Japanse indringers. Het met de bezetting van Jocaarta bijna het gehele middengedeelte van Java doorgesneden, Jocaarta met een bevolking van 130.000 Indonesiërs en 6000 Europeanen, ligt op minder dan 15 lichtmijlen van de Zuidkust van Java. Het is een van de weinige plaatsen, die het Nederlandse communiqué — enigszins verward — als aan de vijand verloren toef. Aan de rechterzijde van de verdedigers was verloren verloren was aan de Japanners, teruggewonnen werd door een Nederlandse aanval: Klaarlijklijk lag deze stad, die niet direct geïdentificeerd werd, aan de invasie-boog op 25 mijl ten Noorden van Bandoeng.

Bandoeng, thans het brandpunt van de defensie, hoorde artillerievuur, mischien uit een van de drie gebieden in het Noorden tot waar de vijand door West-Java, Poerwakarta ten Noorden en Soerabaja, Kalidjati ten Noorden en Soerabaja ten Noorden en Oosten. Mogelijk was het een van deze plaatsen, die de Nederlanders terugwonnen.

Aneta zeide, dat alle Nederlands Indische strijdkrachten zich hebben teruggetrokken uit het grote gebied van West-Java en dit aan den indringer overlaten. Aneta zeide verder, dat Batavia of reeds bezet was of spoedig door den vijand zou worden genomen. Doch de Japanners zullen het enigszins leeg veld. Alle belangrijke installaties zijn er van tevoren vernield en vele personen zijn naar het binnenland overgebracht.

Bandoeng, op 60 lichtmijlen ten Zuid Oosten van Batavia in het grote Pranger-plateau met optorende vulcanische toppen, werd gezien als het centrum van de volgende fase van de oorlog. Het is de tijdelijke hoofdstad van Nederlands Oost Indië, hoofdkwartier van het Nederlandse leger en het van Java's jonge oorlogsindustrieën. Het communiqué zeide, dat Japanners "ernstig maar niet hopeloos" is. Hieraan werd toegevoegd, dat 622 mijl lange eiland woedde, waarbij de verdedigers een dappere verdediging voerden.

Aneta zeide, dat onder de punten, die waarschijnlijk in Japanse handen waren, zich Buitenzorg bevond, de zomerresidentie van den Gouverneur Generaal ten Zuiden van Batavia. De stad werd genomen zijn na een energieke verdedigende strijd van Nederlands Indië.

DE BESTOKING DER DUITSCERS BIJ STARAYA RUSSA.

Nieuwe Russische tanks sloegen zich een weg door de met ijs verharde sneeuwvelden, welke door de Duitsers worden opgericht aan het Staraya Russa front in een onophoudelijke aanval, die het wanhopige Duitse 16de leger van 96.000 man reeds had gereduceerd tot 60.000 man. Dit leger was reeds dagenlang omsingeld in een gebied vlak ten Zuiden van het Ilmenmeer en de Duitsers worstelden om versterkingen aan te voeren. Russische verhalen deelden mede, dat de tanks bijzonder vernietigende slagen toebrengen aan het 502de Duitse regiment en 40 zwaar gefortificeerde nederzettingen veroverden waar de Duitsers grote sneeuwmuren hadden opgericht, bedekt met ijs. Gemeld wordt, dat de nazies op wanhopige wijze pogen de anti-tank eenheden te reorganiseren uit de gewone infanterie en sappeur-compagnieën. Gemeld wordt, dat de 5de Duitse infanterie-divisie, welke oorspronkelijk bestemd was voor het lente-offensief, onlangs haastig uit Frankrijk gehaald werd. Volgens het Russische commando had deze divisie "vele oude mannen". Men verklaarde, dat elke poging daarvan om de gevangene troepen te redden, volkomen verslagen werd en het 16de regiment jagers van de divisie ernstig bestookt werd.

De Russische artillerie eist een grote tol van JU52 transportvliegtuigen, waarmede de Duitsers pogen het hongere 16de leger van voorraden te voorzien. Een officier deelde mede, dat een salvo twee van deze vrachtvliegtuigen vernietigde juist nadat zij op een vliegveld geland waren.

Een Duitse gevangene deelde aan de Russen mede, dat de situatie van de nazies in de Staraya Russa — Ilmenmeer sector rampzalig is en sommige mannen 5 dagen lang geen voedsel ontvangen hadden.

Uit Moskou werd heden tevens het volgende gemeld. Aan het Leningrad- of Noordwestelijke front werden 3 belangrijke dorpen heroverd; veroverde veldkanonnen werden op de Duitsers gericht met resultaat, dat 100 man gedood werden.

Op de Krim lijdende Duitsers ernstige verliezen in de lucht rond Sebastopol. Verdreven van de stad waar zij 35 vliegtuigen verloren poogden de piloten van de Luftwaffe de infanterie-eenheden en artillerie-posten van de Russen te bombarderen, doch vele bommen vielen in zee.

Er zijn nog vele dappere daden van guerrilla's. In het Zuiden doodde een meisje, genaamd Nina, 15 Duitsers met een geweer en verbrandde 20 bezette gebouwen. In het Noord-Westen vielen guerrilla-benden, die zich tot een krachtige groep verenigd hadden, een groot Duits garnizoen aan en veroverden het spoorwegstation van een dorp, bleezen een opslagplaats op, alsmede een spoorbrug en 13 gefortificeerde punten. Tevens doodden zij 852 Duitsers en namen er 40 gevangen (Moskou, (P) 5.3).

NEDERLAND.

PRINS BERNHARD SPREEKT.

Prins Bernhard heeft gisteravond een rede voor Radio Oranje gehouden: "Vreselijke zorg kwam over Nederlands Indië. Ik ken het lijden onzer landgenoten in Europa en ik weet hoe onze troepen daar volhielden tot het spoedige einde in hun gevecht tegen een oneindig overmachtigen vijand. Daarom kan ik realiseren het verdriet, dat ge thans hebt en kan ik begrijpen de woede, die de dappere verdedigers van ons Indië vervult. Ik zou niet u willen lijdende en vechten. Met toestemming van H.M. de Koningin vertel ik u bij dezen, dat mijn plan hier toe bestond en gereed was en dat ik diernaar op het punt stond naar u toe te komen. Doch de regering verzette zich, gedreven door ernstige overwegingen, drie maal tegen de uitvoering van mijn plan en daarbij had ik mij niet te leggen. Tot mijn diepe leedwezen kan ik daarom nu niet bij u in Indië zijn. Mijn gedachten en die van de prinses zijn zonder ophouden bij u en onze harten hebben deel aan uw zorgen en moeilijkheden. Ik heb slechts één taak hier: het bevorderen van Nederlands en Indië's bevrijding en slechts één wens: dat deze bevrijding zo spoedig mogelijk geschieden zal. Daaraan wijd ik mij met alle kracht en geestdrift die in mij zijn. Ik heb slechts één ideaal: mijn na deze bevrijding ten volle te gaan geven voor de reconstructie van ons Koninkrijk. Onze naam in de wereld is onbevlekt. Daarom geloof ik met u in de toekomst van ons Rijk. Ondanks de tegenslag van het ogenblik zullen wij met Gods hulp handhaven en ten slotte ons herstellen in vrijheid met Zijn zegen" (Londen, G.P.D. 6.3).

"OMGEVEN DOOR EEN MUUR VAN HAAT".

De „Limburger Koerier" heeft een verslag van een te Maastricht gehouden lezing door N.S.B.-er Mr. Van Leeuwen, procureur-generaal in Den Bosch. De lezing handelde over het Rechtsfront van de N.S.B., zijn taak en zijn doel. Het gehoor bestond uit N.S.B.-ers en Duitsers. Er was veel Sicherheitspolizei, als levend symbool van de rechtsopvatting van de N.S.B. Mr. Van Leeuwen zeide o.a.: „Het Rechtsfront moet de voornaamste bescherming zijn van de nationaal-socialistische idee, omdat dit front in zijn conceptie van recht de hoogste culturele manifestatie van de natie manifesteert." Hij zeide ook (en dit is belangrijker): „Het Nederlandse volk ziet de werkzaamheid van het Rechtsfront niet als zodanig. Praktisch staat het alleen omgeven door een muur van haat, terreur en verzet." De hoogdelgestrengte verrader eindigde met de bekende nazie-juridische apotheose: „Het vroegere Nederlandse recht, dat bij ons geïntroduceerd werd door vreemde Latijnse volken, kan nimmer de sociale gevoelens des volks bevredigen."

NIUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

In Engeland werken nu vijftienhonderd Nederlandse vrouwen op verschillende wijzen aan het oorlogswerk mede, als verpleegster, regeringsambte, arts, lid van een hulpcomité enz.

Te Padang is de eens bekende Nederlandse toneelspeeler Paul de Groot overleden..... en als armlastige begraven.

De Nederlandse nazies volgen de voetsporen hunner Duitse heren. Zij trachten de Christelijke kerken van binnen uit te ondermijnen door de op-

PHILIPS GOUDEN RADIO JUBILEUM 1892--1942

MODEL 593

In de nieuwe PHILIPS 1942 ontvangtoestellen... zijn weer vele verbeteringen aangebracht welke niet alleen, gemakkelijke afstemming meebrengen doch tevens het voortgebrachte geluid geheel identiek aan het in de studio uitgezonden maken. Komt deze pracht modellen b e w o n d e r e n bij EL LOUVRE S.A. HEERENSTRAAT 12 - 950

Lindos labios; es la ruta más corta para el Romance

Deje que el LÁPIZ LABIAL Zande le muestre esa ruta. No permita que un lápiz inferior la prive de su parte de felicidad. Empiece hoy mismo a usar Zande, el lápiz suave y duradero que le imparte verdadera belleza a sus labios. Seis tonos. En las mejores tiendas. Precio moderado.

Agente exclusivo: J. A. L. DE GROOT. P. O. Box 30 - Curaçao.

Waar, en wanneer kunt U uw geld beter gebruiken?

Welk huishoudapparaat is nuttiger dan de EASY WASCHMACHINE

Mag U niet van geluk spreken dat U zich onder de tegenwoordige omstandigheden, en nog steeds tegen NORMALE PRIJZEN, zich een van deze machines kunt aanschaffen?

HAAST U DUS NAAR Woninginrichting CUALES. De voorraad is klein, en wordt hoogstwaarschijnlijk voorlooppig niet meer aangevuld. 945

lein; sergeant-vlieger J. B. de Knecht, luitenant A. G. J. de Jong (alle drie leden van de bemanning van een Indische bommenwerper) en luitenant R. P. A. van Rees. Benoemd tot ridder van de Militaire Willemsorde J. van Duist (wegens heldhaftig gedrag bij de Japanse aanval op Tarakan).

Zien is Leven!

Spaart Uw Oogen. Koopt een goeden bril. Spritzer & Fuhrmann. 948

ALLERLAATSTE NIEUWS

Overleden: Jhr. ir. B. W. F. van Riemsdijk, oud hoofd-directeur van het Rijksmuseum te Amsterdam (91 jaar); B. W. C. G. de Vries, oud majoor K.N.I.L. (Den Haag 84 jaar); Cath. van Lokhorst, musicienne (Bussum, 66 jaar); dr. J. J. Hofman, apotheker (Den Haag, 75 jaar); A. W. Polman, restaurateur (Amsterdam, 81 jaar); P. Kleykamp, kunsthandelaar (Den Haag).

Benoemd: Koningin Wilhelmina heeft benoemd tot generaal-majoor van het Nederlands Indische leger: kolonel der infanterie R. T. Overakker; kolonel bij de generale staf R. Bakkers, en titulair oud kolonel der artillerie H. J. D. de Fremerij.

Ontslagen: Jhr. mr. P. G. M. van Meeuwen, als rechter te 's Gravenhage; Mr. F. J. baron van Hoevell tot Westerflie, als burgemeester van Amstenrade.

Onderscheiden: met het Nederlandse vliegerkruis: 2e luitenant R. C. Schaft.

Londen: De radio van Batavia was uit de aether gedurende de geregelde nieuwsperiodes. Om 20.29 uur Batavia tijd werd de bekendmaking uitgezonden, dat men tijdelijk zou moeten sluiten vanwege een „technische storing". De omroeper zeide, dat, indien de schade niet ogenblikkelijk kon worden hersteld, het station morgen om 19.45 uur zich wederom zou doen horen.

New York: De Nederlandse nieuwsagentschappen te Londen en New York deelden mede, dat er voor onbepaalde tijd een verdrag is in het dagelijkse communiqué van het Nederlands Indische commando, dat gewoonlijk vóór 8 uur 's morgens uit Bandoeng wordt geseind. Men gaf geen uitleg, doch aangenomen wordt, dat de verdrag te wijten is aan de verwarde toestanden op Java.

Londen: De Japanners beweerden, dat zij Batavia, de hoofdstad van Nederlands Oost Indië, veroverd hebben.

Londen: Een Britse commentator zeide, dat al wat bekend is van de ernstige toestand op Java, is, dat, de Nederlanders nog verwoed vechten om hun laatste eiland-sterkte in Indië. Hij zeide, dat het onmogelijk was te zeggen of er nog enige hoop overbleef voor steun of versterkingen aan de verdedigers van het eiland. Er was geen direct nieuws van de Nederlanders sedert hun namiddag-communiqué van gisteren, doch de Columbia Broadcasting System deelde mede, dat de correspondent van Aneta op Java heden per radio mededeelde, dat de Nederlandse troepen Batavia geëvacueerd hebben en de verbindingen met de stad verbroken zijn. De radio van Batavia riep rond, dat volgens Domei Batavia viel na van 3 zijden omsingeld te zijn geweest door 4 Japanse divisies of ongeveer 60.000 soldaten. Deze bron verklaarde, dat Japanse strijdkrachten zich ook binnen een afstand van 31 mijl bevinden van de grote vlootbasis Soerabaja in Oost-Java en de aanval op Bandoeng hebben geopend. Japanse parachutisten zouden een grote rol spelen in de strijd.

Londen: Een militaire commentator verklaarde, dat de Britse situatie in Birma de laatste drie maanden niet erger geworden is. Zowel Rangoen als Pegu zijn nog in Britse handen.

Bandoeng: De hoofdmacht der Japanners heeft zich op West Java samengegrooten, dat zich geheel in handen der Japanners bevindt. Rond Bandoeng zijn hevige artilleriegevechten aan de gang. Ten Zuiden van Bandoeng is het rustig.

Een gisteren door de Japanners veroverde stad is heroverd. Wanneer de Japanse luchtmacht 's nachts niet aanvalt, wordt veel verloren terrein herwonnen.

De geest der Nederlands-Indische en Geallieerde strijdkrachten is ongebroken. De heldhaftige verdediging gaat in onverminderde heftigheid voort.

VEILIG VERKEER.

Maakt een duidelijk verschil tussen het stopteken (op en neer bewegen van de uitgestoken arm) en het teken voor links afslaan, (gestrekt en horizontaal uitsteken van de linkerarm).

Convocatie.

Vergadering van den Raad van Politie te houden op Maandag 9 Maart a.s. des morgens te 11 uur in de Raadszaal.

AGENDA.

- 10. Het sluiten der kiezerslijsten.
- 20. Rondvraag.

Aruba, 3 Maart 1942.

De secretaris van den Raad van Politie.

J. Hellmund. 951

December 1941 in Indië:

Japans Verraad.

Alvorens naar Australië en de Verenigde Staten te vertrekken, ook nog voordat hij tot Luitenant Gouverneur-Generaal was benoemd, hield Doctor Hubertus Johannes van Mook een rede voor de Nirom, waarin hij beschreef hoe de Japanners de Duitse methoden aannamen, en wat er feitelijk voorviel bij de besprekingen tussen hem en de Japanse gedelegeerden van de zomer van 1941. De Amigoe-correspondent te Batavia stuurde ook deze rede door. Hier volgt zij:

Nu het hem in Europa niet zo gaat, als hij zijn Nazie-volk heeft voorge-spiegeld, heeft Hitler een laatste bondgenoot gevonden in Japan.

Het moet hem daarbij vreemd te moede zijn: met de zo luid aangeprezen beveiliging van de Europese beschaving, of met de even luid verkondigde kruistocht tegen het bolsjewisme, heeft deze uitbreiding van de wereldoorlog toch bepaald niet te maken. De Oostelijke As-genoot heeft zelf geen originele beschaving te verspreiden en zoekt thans juist zijn kracht in een felle propaganda tegen alles, wat Europees is. Hij heeft zich zorgvuldig er van onthouden ook Sovjet-Rusland aan te vallen. Zijn getrouwe imitatie van de Berlinse methoden, die juist doordat er een element van caricatuur in zit de valsheid van het As-regiem in het volle daglicht brengt, moet de Duitsers wel aan het denken hebben gebracht over de vraag, of deze bondgenoot inderdaad versterking voor hun eigen aspiraties betekenen zal.

Hier in Indië, waar wij reeds jaren de dreiging uit het Noorden steeds naderbij hebben zien komen, is deze aanval — hoe ernstig de strijd ook zijn mag — in zeker opzicht gevoeld als een verlichting. Zij zijn dan eindelijk bijeen: de ruiters van de Apocalyps, Duitsland, Japan en Italië, en het verraad, dat hun enige steun kan zijn in de overige wereld. Daartegenover is die overige wereld eindelijk met een felle schok geheel wakker geworden voor de gevaren, die haar als geheel bedreigen, en hebben de Verenigde Staten zich, ook innerlijk, als één man verenigd om dezen duivels vijand te weerstaan.

Dat het verraad tot een aanvankelijke succes heeft gevoerd, lijkt op zich zelf een nadeel, doch daartegenover staat, dat de eensgezindheid tussen de vrije en de onderdrukte volken daardoor in één morgen meer gewonnen heeft, dan in de ruim twee jaren van oorlog die daaraan zijn voorafgegaan. De drie „As-genoten zijn nu verder in de wereld en in elkanders verdacht gezelschap alleen, want zij kunnen in de Quislings, die zij zo naastig om zich heen verzameld hebben, nog minder vertrouwen hebben, dan in elkander.

Japan heeft het Duitse systeem zorgvuldig aangeleerd, zoals het zo menige techniek in het verleden zorgvuldig aanleerde. Het praetendeert nu op te treden als bevrijder van Azië en zet daarmee een traditie voort van leugens over zijn vredelievendheid en zijn streven naar gemeenschappelijke welvaart. Het verraadt zichzelf al daardoor door daarnaast te dreigen en te stoken, maar wij hebben deze dreigementen niet nodig om te weten, welk doel het eigenlijk nastreeft.

De vredelievendheid en de gemeenschappelijke welvaart hebben haar bloedig spoor van dood en verwoesting getrokken door Korea, Mandjoerie en China en thans Indochina en Thailand tot terreinen van militaire uitbuiting gedegradeerd. De geschiedenis van Japan is die van een land, dat door zijn eeuwenlange afsluiting volkomen ego-

centrisch is geworden en iedere aanleg tot het verstaan en waarden van anderen had verloren en dat de zegeningen van hernieuwd verkeer met de wereld slechts heeft benut om zich tot verovering en wereldheerschappij toe te rusten. Terwijl het zonder deze agressie, een der welvaartscentra van Oost-Azië had kunnen zijn en een steun en stimulans voor de Aziatische ontwikkeling, heeft het in deze uitgestrekte en dichtbevolkte landen slechts een buit kunnen zien, die het door zijn militaire en industriële ontwikkelingen en door een gestadig werken op de zwakte en verdeeldheid van anderen tracht te bemachtigen. De thans gepredikte bevrijding heeft slechts ten doel de weerstanden te overwinnen en het veld vrij te maken voor een militaire oppermacht, die noch de welvaart, noch de individualiteit van de Aziatische volken zal ontzien.

Het was voor ons niet nodig aan het voorbeeld van Indochina te leren, tot welke vernederingen, inschikkelijkheid en meegaandheid ten aanzien van Japan moeten leiden. Het was voor ons niet nodig, dat wij aanschouwden, hoe de aanvankelijke beleefdheid en discipline van de militaire bezetting in Tonkin in een snel tempo overging naar arrogantie en onderdrukking en hoe de Franse en Indonesische autoriteiten in dat land werden verlaagd tot een marionetten- en schimmenspel, waarmede noch de Japanse ambassadeur Yoshizawa — in feite de Gouverneur-Generaal — noch de generaals en admiraals ook maar enigszins rekening behoeven te houden.

Wij ondervonden reeds tijdens de onderhandelingen van verleden jaar, dat deze verspreiders van cultuur en welvaart zelfs in een stadium van overleg, waarbij zij de tijd voor militaire dreiging nog niet gekomen achten, eisen stelden, die met verspreiding van cultuur en welvaart niets te maken hadden. Zij vroegen toen ongebreidelde immigratie van Japanners in de Buitengewesten; concessies, die zich zouden uitstrekken over vrijwel alle eilanden in deze Archipel; het recht om alle wateren, ook de territoriale, te bevaaren en te bevissen en een serviele dienstvaardigheid van de Indische autoriteiten ten aanzien van ieder verlangen, van Japanse kant geuit of aangeduid. Zij beantwoordden onze wens, dat zij in de hier bestaande Japanse bedrijven meer gebruik zouden maken van de goed geschoolde landskinderen, met de stelling, dat zij niet met Indonesische employees of werkbazen konden werken, en hadden op ondernemingen, waar in onze verhoudingen de Westerse staf uit 2 of 3 personen bestaaf, 40 Japanners nodig om het bedrijf naar hun zin te leiden. Ongetwijfeld toonden zij in sommige opzichten een grote en bestudeerde tegemoetkoming en loyaliteit ten aanzien van Indonesiërs en anderen, daar zij in hun systeem — evenals hun Duitse leermeester — zoeken en speuren naar lafhartigen en laaghartigen, die voor een goed bestaan bereid zijn hun land en volk te verraden. Voor ons stelsel echter van voortdurende ontwikkeling van de Indische bevolking en toenemende verwezenlijking van een Indische zelfstandigheid hadden zij slechts verachting en wanbegrip. Voor hen zijn van belang de werktuigen, die zij in ieder land trachten te vinden, om, zoals men wilde olifanten met tamme vangt, het land te onderwerpen onder een schijn van instemming en medezeggenschap van de bevolking zelf.

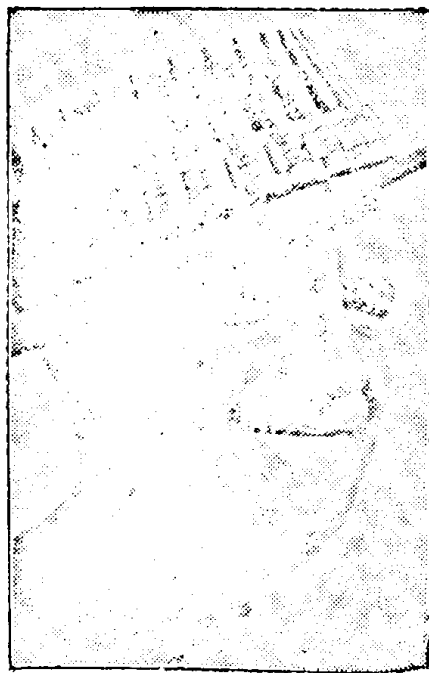
Wij hebben ons daartegen steeds en op de eerste linie verzet, omdat ons ideaal is, in Nederlands Indië zowel als in Nederland, dat de volken hun ontwikkeling en beschaving zullen mogen beelden naar eigen fatsoen en niet naar de opgelegde schablonen van deze vernietigers van de geest. Dit opbouwende en vreedzame werk wordt nu ook hier bedreigd: wij zullen ons daar even krachtig tegen twee stellen als wij — landgenoten — dat doet in uw stil en hardnekkig verzet tegen Hitler en zijn satellieten.

Daarom behoefde in ons geval de deelneming aan de krijg niet — evenmin als bij u op 10 Mei 1940 — te worden ingeleid op de wijze, waarop de „As“ haar handlangers zoekt, door oproeping van leidende staatslieden naar Tokio en door invasie van een bende beschermers, maar zijn wij uit eigen vrije wil op den vijand toegesprongen bij het bericht, dat hij onze vrienden aanviel.

Men zal ongetwijfeld trachten u wijs te maken, dat dit dom en onvoorzichtige was en dat wij beter ons lot hadden kunnen afwachten. Ik ben overtuigd, dat wij met ons diep gevoelt, welke geestelijke minderwaardigheid in zulk een houding zou hebben gelegen, en met ons trots er op zult zijn, dat wij niet als kettinggangers in een nieuwe orde, maar als zelfstandig bondgenoot in deze strijd zijn gewikkeld.

Deze strijd zal zwaar zijn, doch reeds hebben onze wapens ter zee en in de lucht zich krachtig doen gelden. Wij gevoelen ons gedragen door de grote golf van verzet tegen de drie grote wereldverwoesters te vuur en te zwaard. Wij gevoelen tevens, dat deze uitbreiding van de oorlog tot de vreedige eilanden van Nederlands Indië ons nog nauwer met u samenbrengt. Wij zullen niet alleen door onze werkkraft aan uw worsteling hebben deelgenomen, maar ook de oorlog zelf moeten doorstaan en ons, na de overwinning en de hereniging, met u kunnen gevoelen „vastgeschakeld en verbonden in lief en leed.“ Wij zullen daardoor over en weer een diepere waardering voor elkanders wezen en belangen verwerven en de vooroordelen en miskenningen kunnen wegvagen, die in een vroegere periode ons uitzicht mochten hebben belemmerd. Wij zullen zodoende in de gezamenlijke opbouw van het Koninkrijk, waarin de elementen van Westerse en Oosterse cultuur, bij een juiste opvatting van onze taak, tot volledige harmonie kunnen worden gebracht beiden sterker staan, ieder voor zich en tezamen in het Koninkrijk.

Zet uw moeilijkheden en stille strijd tegen den onderdrukker voort — aan de zijde van de aarde strijden wij thans ten volle mee! Onder de onvolprezen leiding van Hare Majesteit zullen wij handhaven!

Deze Australiër draagt de ammunities van een buitgemaakt Duits machineweer op zijn hoed.

BONAIRE.

HET KRUISTEKEN IN HET DAGELIJKS LEVEN VAN DEN BONAIRIAAN.

Niet alleen onze goede Brabantse en Limburgse huismoeders maken met het broodmes een „kruust onder de mik“ alvorens hem aan te snijden, ook in andere streken en landen kent men dergelijke gebruiken. Ziet hier maar eens hoe vaak het kruisteken gemaakt wordt door de Bonairianen.

Als moeder het mee in de funchi-pot gedaan heeft, maakt ze er eerst met de hand een kruis over, en dan wordt de brei gerookt en gekookt. Ook voordat de funchi aangesneden wordt, maakt men er weer met het mes een kruis over heen.

Men maakt een kruis als men de kerk passeert. Sommigen blijven er zelfs even bij stilstaan.

Als het kind een badje krijgt, leert moeder het eerst een „Na number di Tata“ (in de Naam des Vaders) maken.

Ook wanneer de jongens 's Zaterdagmorgens gaan zwemmen in de zee. Kleren uit, kruisteken, tjoepl! het water in.

Eveneens bij onweer. En ziet het er ernstig uit, dan maakt men een kruis met een gewijd voorwerp, een beeldje of een crucifix.

Moet men 's avonds in alle vroegte door het donker, dan eerst een kruis, en dan op stap.

Heeft men 's avonds de lamp aangestoken, dan maakt men eerst een kruisteken, voordat men haar ophangt.

Laat men het huis alleen, dan doet men het goed op slot, maakt een kruis en gaat. Bij het terugkomen maakt men eerst een kruis, en opent dan de deur.

Voor het slapen gaan tekent men zijn hoofdkussen (of de plank die ervoor dient) met een kruis.

Zelfs na het geeuwen maakt men wel eens met de duim een kruisje op de mond, maar dit laatste gebruik is aan het verdwijnen.

Een eigenaardigheid van het kruisteken is nog, dat men vaak na het „Amen“ de top van duim of wijsvinger kust. Dit is een rudimentaire vorm van wat men in de omliggende Spaanse landen pleegt te doen, namelijk duim en wijsvinger over elkander gekruist te kussen na het kruisteken.

Kerkberichten.

Week van Zo. 8 t/m 14 Maart 1942.

In de ritus der Dominicanen:

Zo.: 3e Zondag van de Vasten.

Wo.: Vastendag.

Do.: H. Gregorius Magnus, Kerkleeraar.

Vr.: Vastendag en Onthoudingsdag.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zons- ondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Kruisweg.

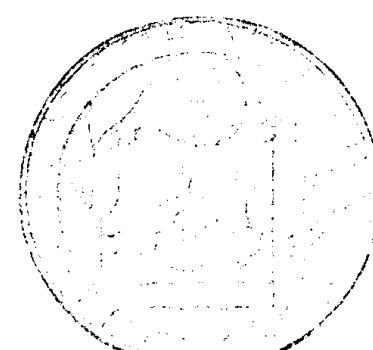
Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.

Wo.: 6.— Gezongen H. Mis. Zesde der zeven Woensdagen van den H. Jozef.

Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.

Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

SPORT - RUBRIK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond“

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 8 Maart 1942: vriends. wed. Europ. Nederlanders — Curaçao (Oehlers)

Zondag 8 Maart 1942: Vriends. wed. Atlanta — Jong Curaçao (Rog)

Zondag 15 Maart 1942: Vriends. wed. Surinamers — Europ. Nederlanders (Willems)

Zondag 22 Maart 1942: Vriends. wed. Curaçaoënaars — Surinamers (Elfrink)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de med. aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

DIUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DIUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

Bij een gelijk aantal punten wordt een beslissende wedstrijd terwijl uiteindelijk het lot beslist.

HET BE

dr

Per

Oe

BE

CHICO

HEREN LINNENPAK

944

NIEUWE SORTERING

HEREN ZIJDEN DAST

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170.
spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)

6.— en 6.30 H. Mis

Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes

Wo.: 6.— Gezongen H. Mis

Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.

Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

6.— H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Kruisweg met Rozenhoedje.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis

Wo.: Zesde der Zeven Woensdagen toegewijd aan den H. Jozef. 6.30 Gezongen H. Mis.

Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes.

Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.

Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE

BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P., spreek-
uur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en week-
dagen.

Zondag:

6.— H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.)
17.— Lof voor de vrede. Gezongen door het Nederlands Mannenkoor. Rozenkrans en Litanie van Allerheiligen in de Nederlandse taal.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.

Wo.: 6.30 Gezongen H. Mis ter ere van Sint Joseph.

Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.

Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

WACHTDIENSTEN: Hr. N.

Telegram Afdeling: Hr. N.

832, Negropont 75A.

Shipping & Supplies: Hr. N.

tel. 455, Hotel kamer 37.

Scheepvaart Afd.: Hr. N.

Emmalaan 1.

Prot. Gem. Emmastad:

Maart, kerkdiensten 9.30 uur

denszondag; 17.00 uur Heilige

turgie Lijstentijd. Voorged.

Th. Steenstra.

Juniores voetbal: Zondag

9.30 uur terrein Rio Cana

— S.U.B.T.

ovon stooft het zachtjes

gestold zijn (ongeveer 30

En vervolgens een sensa-

ze Nederlandse dames:

caose Vissoep. Om nu uw

ten helemaal te overbluffen

er u de Curaçaoëse naam ook

zij vóór de soep stom van

daarna sprakeloos van verras-

len zijn: hetgeen u dan een re-

dagmaal bezorgt!

Curaçaoëse Vissoep (Soep)

1 pond vis, (Hiervoor neemt

beste Vliegende Vis (Boelal-

Vis (Redsnapper, Cora of

naamd), 1½ liter water,

slaolie, 1 grote ui, halve Spaan-

1 grote tomaat, zout, lemoen-

appels, 2 stukjes knoflook, 1

celi.

„Fruit in de soeppan de

sneden tomaat, knoflook en

se peper samen, ongeveer 15

in de slaolie, waarbij de ui

en niet bruin mag worden

voegt men het water en en

schilde aardappels toe en

te samen aan de kook. Doe

ken tot de aardappels gaar

vis goed wassen, eerst de

dan met lemoen. Als de

gaar zijn, de gewassen vis toe

alles — door laten koken, tot

Zout naar smaak. Tegelijk

voege men zeer weinig

micelli toe. Als alles klaar

afmaken — met lemoen naar

personen).

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

VAN DEZE TIJD.

Nu „dat nare mannetje“ (zoals Prof. Hendrik Willem van Loon hem noemt), met dat malle snorretje (voor welks model wij in Nederland een heel treffende, hoewel minder nette naam hebben), ons kortelings zo onaangenaam deed ontwaken uit ons heerlijk veilig gevoel — we hadden al tijd, ondanks des Heren van de Laarschots ernstige waarschuwingen, gemeend, dat dit een ons toekomend, erfelijk privilege was — nu zullen de onaangename adjectieven naar dat kleine mannetje zijn hoofd en naar vele hoofden zijner „volksgenoten“ glesingerd, nog vertien — en verhoorderd, voudig zijn. En daarmee was dan voor de meesten van ons met de morele zijde van het geval afgerekend. Als er niet zo'n naarlring als Hitler was in zo'n land vol ellendelingen als die nazies, dan was alles heerlijk zijn gangetje blijven gaan en zouden wij nooit al deze verschrikkingen, in meer of mindere mate aan den lijve, hebben moeten doorstaan.

En dat is nu een hele grote fout, die wij maken. Wij vergeten zo graag, wat wij 10, 20 jaar geleden al hoorden, in de tijd, toen wijzelf nog „idealisten“

waren, bij besprekingen over sociale en/of politieke problemen, dat het zo niet langer kon, dat er „iets“, „iets verschrikkelijks“ zou gaan gebeuren, als het zo doorging. De hele wereld wist al in de twintiger jaren, dat deze oorlog op die manier onafwendbaar zou zijn. Maar de wereld kwam niet tot inkeer.

Het is iets, wat zo gemakkelijk te zeggen is: de wereld kwam niet tot inkeer: het klinkt zo onpersoonlijk. Het valt veel moeilijker, om ronduit te zeggen: Wij, wijzelf kwamen niet tot inkeer. Wij, lieten ons drijven door de sleur en hoopten, evenals de mensen ten tijde van Noah, dat er toch misschien wel niets zou gebeuren, of althans, dat wij het zelf niet meer zouden meemaken: après nous le déluge! En daarom kunnen wij, Nederlanders, en speciaal wij vrouwen er trots op gaan, dat er Eén was, Zij die ons volk bestuurt, en dat die Ene vrouw was, wier eerste woorden, na die allereerste golf van verschrikkingen een erkenning inhielden van begane fouten.

Inderdaad: hoewel vanzelfsprekend de grootste en onmiddellijke schuld Hitler c.s. treft, lossen wij door dat te constateren, niets op. Hem en zijn trawanten te verbeteren of te veranderen:

daar zal wel niemand over denken. Maar als wij bij onszelf de fouten zoeken en vinden, waardoor het zover is kunnen komen: dan gaan we een stap in de goede richting!

En gelukkig staan wij hierin niet alleen en zonder leiding. Onze Heilige Vader de Paus heeft ons reeds herhaaldelijk op onze geestelijke bloedarmoede gewezen en bedoelde daar ons mee. Iedereen denkt natuurlijk het liefst, dat daar onze aanvallers op de eerste plaats mee bedoeld werden. Maar hij bedoelde ons evengoed!

En nu in Zijn Vastenbrief vestigt weer onze Apostolische Vicarius nog eens uitdrukkelijk onze aandacht op, en bespreekt nog eens uitvoerig het grote euvel, waaraan de wereld lijdt: de ontheiliging en ontkenning van het familie-leven: iets, wat ons, vrouwen, heel in het bijzonder aangaat. Wij komen hier een ander maal nog wel eens uitvoeriger op terug.

Laten wij dus eens beginnen met eigen schuld te erkennen. Onze Pastoor zei Zondag in de Kerk: „Weest boetvaardig“. Ja, dat is het woord, wat wij in deze oorlog maar niet horen: er is geen sprake dver boetvaardigheid. Zo lang de wereld bestaat, hebben de mensen in tijden van rampsoep „boete“ gedaan: zowel in de tijden van het Oude Testament als in de Middeleeuwen, die „donker“ worden genoemd, maar in ieder geval, in vergelijking met deze tijden, „een zee van licht“ uitstralen. Bidden doen wij nog wel, maar wij zijn zo overtuigd van eigen gerechtigheid,

dat wij vergeten, dat God wel eens zou kunnen wachten op de erkenning onzer fouten en op onze boetvaardigheid, alvorens Hij onze gebeden verhoort.

Boetvaardigheid: het klinkt den meesten van ons als een archaïsme: zelfs in de vastentijd. Vasten zelf trouwens is ons bijna tot een woord zonder inhoud geworden. „Och“ zeggen wij „je merkt er hier zo weinig van, in de tropen“. En daarmee vinden we, dat wij het onze gezegd en gedaan hebben.

Herinneren wij ons nog wel eens de Vasten „uit onze jeugd? Hoe wij de hele Vasten niet snoepten en de snoepjes in een trommetje bewaarden: 's Zondags mochten wij er dan eentje uit nemen en de rest werd tot Pasen bewaard! En dan 's avonds na tafel de thee zonder koekje, die wij, ook toen wij zelf al moesten vasten, bijna erger vonden dan de collatie en het kale sneedje brood 's ochtends bij elkaar!

Wij lachen daar nu om: voor het „niet snoepen in de Vasten“ zijn wij veel te modern geworden! Maar wij vergeten, dat die „ouderwetse“ gezinnen, die „niet snoepten in de Vasten“, heel wat degelijker waren dan de onze. En heus, het „niet snoepen in de Vasten“ is zo'n gek idee nog niet. Evenals het vasten zelf, sterkte het de wil, om zich eens opzettelijk iets te onzeggen en mogelijk de spotlust zijner medemenschen op te wekken, — nog helemaal afgezien van de bovengenoemde waarde. Onze Moeder de